ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

4. března 2010 *

Ve věci T-401/06,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, se sídlem v Kowloonu (Čína),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, se sídlem v Zhongshanu (Čína),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, se sídlem v Guangzhou (Čína),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, se sídlem v Kowloonu,

zastoupené L. Ruessmannem a A. Willemsem, advokáty,

žalobkyně,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou H. van Vlietem a T. Scharfem, jako zmocněnci,

a

Evropskou konfederací obuvnického průmyslu (CEC), se sídlem v Bruselu, původně zastoupenou P. Vlaemminckem, G. Zonnekeynem a S. Verhulstem, dále Vlaemminckem a A. Hubertem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006, ze dne 5. října 2006, o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi

se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1), v rozsahu v němž se týká žalobkyň,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Papasavvas (zpravodaj) a A. Dittrich, soudci,

vedoucí Tribunální kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 1 odst. 1, 2 a 4 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství

(Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) v platném znění (dále jen „základní nařízení“) uvádí:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

[…]

4. Pro účely tohoto nařízení se výrazem ‚obdobný výrobek‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem nebo – není-li takový výrobek k dispozici – jiný výrobek, který, ačkoliv není obdobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.“

2 Co se týče podmínek přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH“), čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení stanoví:

„b) V rámci antidumpingového šetření dovozů z […] Čínské lidové republiky […], se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se prokáže na základě řádně

odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců […], že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

c) Žádost podle [čl. 2 odst. 7] písmene b) musí být podána písemnou formu a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství […]

Rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá výše uvedeným kriteriím, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření […]“

3 Co se týče zjišťování újmy, čl. 3 odst. 2, 3, 6 a 7 základního nařízení stanoví:

„2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. […] Pokud jde o účinek dumpingových dovozů na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingových dovozů nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo […]

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství."

4 Co se týče podmínek zahájení antidumpingového šetření, čl. 5 odst. 2, 3 a 4 základního nařízení stanoví:

„2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozy označenými za dumpingové a údajnou újmou […]

3. Komise pokud možno přezkoumá správnost a přiměřenost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření podle odstavce 1 bude zahájeno pouze v případě, že bylo po prozkoumání, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství."

5 Článek 6 odst. 8 a 9 základního nařízení stanoví:

„8. S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje přesnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry.

9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno v době jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření."

6 Podle čl. 9 odst. 5 druhého pododstavce a čl. 9 odst. 6 základního nařízení:

„5. […]

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokáží na základě řádně odůvodněných žádostí, že:

a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky;

b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;

c) většinu akcií vlastní soukromé osoby a státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídící funkce jsou buď v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na státní intervenci;

d) převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů; a

e) státní intervence není takového rozsahu, aby umožňovala obcházení individuálních antidumpingových opatření.

6. Pokud Komise omezí své šetření podle článku 17, nesmí být antidumpingové clo uložené na dovoz vývozcům nebo výrobcům, kteří se přihlásili podle článku 17, ale kteří

nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné rozpětí dumpingu, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek. […] Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo."

7 Co se týče techniky výběru vzorku, čl. 17 odst. 1 a 3 základního nařízení stanoví:

„1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo největší [reprezentativní] objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.

[…]

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočítá se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření."

8 Podle čl. 18 odst. 3 a 4 základního nařízení:

„3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je strana, která je předložila, okamžitě zpravena o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech."

9 Článek 20 odst. 1 a 2 základního nařízení stanoví:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu a/nebo vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se závažných skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. Poskytnutí informací je nutno si vyžádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace musí být poskytnuty písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké

opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informaci o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních."

Skutečnosti předcházející sporu a napadené nařízení

10 Žalobkyně, Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co., Ltd, jsou společnostmi, které vyrábějí a vyvážejí obuv, usazenými v Číně.

11 Dovoz obuvi z Číny týkající se určitých tříd kombinované nomenklatury byl podřízen množstevnímu omezení, které pozbylo platnosti dne 1. ledna 2005.

12 Na základě podnětu, který podala dne 30. května 2005 Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC) zahájila Komise Evropských společenství antidumpingové řízení týkající se dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu. Oznámení o zahájení tohoto řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 7. července 2005 (Úř. věst. C 166, s. 14, dále jen „oznámení o zahájení").

13 Vzhledem ke značnému počtu zúčastněných stran, bylo v bodě 5.1 písm. a) oznámení o zahájení uvedeno, že bude použito techniky výběru vzorku podle článku 17 základního nařízení.

14 Žalobkyně navázaly kontakt s Komisí tím, že jí dne 25. a 26. července 2005 dodaly informace požadované podle bodu 5.1 písm. a), i) a e) oznámení o zahájení, aby byly částí vzorku výrobců-vývozců, které tento orgán navrhoval vytvořit podle článku 17 základního nařízení a aby jim byl přiznán STH nebo, kdyby jim přiznán nebyl, aby mohly požívat individuálního zacházení (dále jen „IZ“).

15 Dne 23. března 2006 Komise přijala nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, s. 3, dále jen „prozatímní nařízení“).

16 Podle devátého bodu odůvodnění prozatímního nařízení se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 (dále jen „období šetření“). Kontrola skutečností významných pro posouzení újmy se týkala období od 1. ledna 2001 do 31. března 2005 (dále jen „posuzované období“).

17 Protože bylo potřeba stanovit běžnou hodnotu pro výrobky čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, kterým nebude případně udělen STH, bylo za účelem stanovení běžné hodnoty na základě údajů ze srovnatelné země, v daném případě z Brazilské federativní republiky, provedeno šetření v prostorách tří brazilských společností (osmý bod odůvodnění prozatímního nařízení).

18 Co se týče dotčeného výrobku, z bodů 10, 11, 40 a 41 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že hlavně zahrnuje sandály, vysoké boty, vycházkovou a městskou obuv, přičemž všechny jsou vyráběny se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně. Mimoto z bodů 12 až 31 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že Komise z definice dotčeného výrobku vyloučila sportovní obuv vyráběnou speciální technologií (Special Technology Athletic Footwear, dále jen „STAF“) a že do ní zahrnula obuv pro děti. Podle bodu 38 odůvodnění prozatímního nařízení, veškerá obuv se svrškem z usně

sice zahrnuje širokou škálu stylů a druhů, ale má v zásadě stejné základní vlastnosti, použití a zákazníci ji přijímají stejně. Podle bodu 39 odůvodnění téhož nařízení si proto spolu všechny tyto různé styly a druhy navzájem konkurují a jsou do značné míry zaměnitelné.

19 Komise tedy přijala v bodě 52 odůvodnění prozatímního nařízení závěr, že všechny druhy obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, která se vyrábí a prodává v dotčených zemích a v Brazílii, a všechny druhy obuvi, kterou vyrábí a prodává výrobní odvětví Společenství na trhu Společenství, jsou obdobné druhům obuvi vyvážené do Společenství z dotčených zemí.

20 V rámci určení dumpingu Komise použila techniku výběru vzorku. Podle bodu 55 odůvodnění prozatímního nařízení mezi vyvážejícími výrobci, kteří se přihlásili, aby byly zahrnuti do vzorku, 154 vyváželo v období šetření do Společenství. Podle téhož bodu odůvodnění byly tyto společnosti původně považovány za spolupracující společnosti a bylo s nimi počítáno při výběru vzorku.

21 Z bodu 57 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že Komise nakonec vybrala vzorek zahrnující třináct čínských vyvážejících výrobců, kteří představují více než 20 % objemu čínského vývozu do Společenství. Podle bodu 59 odůvodnění téhož nařízení kritéria vzatá v úvahu za účelem dotčeného výběru byla zaprvé velikost vyvážejícího výrobce z pohledu vývozu do Společenství a zadruhé jeho velikost z pohledu domácího prodeje. Pokud jde o toto posledně uvedené kritérium, Komise v šedesátém bodě odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že údaje související s domácím prodejem zvyšují reprezentativnost vzorku tím, že poskytují informace o cenách a nákladech souvisejících s výrobou a s prodejem dotčeného výrobku na domácích trzích. Podle bodu 61 odůvodnění prozatímního nařízení čínské společnosti vybrané do vzorku představovaly 25 % objemu vývozu do Společenství a 42 % prodeje uskutečněného na domácím trhu vyvážejícími výrobci spolupracujícími v šetření. Podle téhož bodu odůvodnění vyloučení STAF nijak podstatně reprezentativnost vzorků neovlivnilo.

22 Podle bodu 62 odůvodnění prozatímního nařízení vyvážející výrobci nezařazení do vzorku byli informováni o tom, že antidumpingová cla týkající se jejich vývozů budou stanovena v souladu s ustanoveními čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Co se týče žádostí předložených vyvážejícími výrobci o stanovení individuálního dumpingové rozpětí podle čl. 9 odst. 6 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení, Komise měla v bodě 64 odůvodnění prozatímního nařízení za to, že by jejich individuální zjišťování nepřiměřeně zatížilo šetření, a to by nemohlo být ukončeno včas. Za těchto podmínek dumpingové rozpětí pro tyto výrobce bylo stanoveno na základě váženého průměru dumpingových rozpětí společností ze vzorku (body 135 a 143 odůvodnění prozatímního nařízení).

23 Jedna ze třinácti společností, které byly původně zařazeny do vzorku neodpověděla na antidumpingový dotazník, který jí byl zaslán Komisí (bod 63 odůvodnění prozatímního nařízení).

24 Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Komise v bodě 150 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že žadatelé vyráběli 42 % celkové výroby dotčeného výrobku ve Společenství. Podle bodů 65 a 151 odůvodnění prozatímního nařízení vybrala Komise vzorek deseti výrobců ve Společenství podle objemu jejich výroby a jejich rozmístění. Výrobci zahrnutí do vzorku představovali 10 % výroby žadatelů. Mělo se za to, že 814 výrobců ve Společenství, jejichž jménem byla podána stížnost, tvořilo „výrobního odvětví Společenství" ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení (bod 152 odůvodnění prozatímního nařízení).

25 Co se týče totožnosti výrobců Společenství zařazených do vzorku, Komise poukázala na to, že někteří měli zákazníky ve Společenství, kteří své výrobky rovněž odebírají z Číny a Vietnamu a mají tak z těchto dovozů přímý prospěch. Uvedení výrobci se tedy nacházejí v „citlivém postavení", protože někteří jejich klienti by nemuseli být spokojeni s tím, že podali nebo podporují podnět zaměřený proti údajnému dumpingu působícímu újmu. Tito výrobci se proto domnívali, že riskují ze strany některých klientů „odvetu", včetně případného ukončení obchodních vztahů. Komise tedy

vyhověla požadavku na důvěrný způsob zacházení se společnostmi vybranými do vzorku, co se týče prozrazení jejich jména (bod 8 odůvodnění prozatímního nařízení).

26 Co se týče úrovně, které měla prozatímní antidumpingová opatření dosáhnout, aby vyrovnala újmu, Komise v bodě 284 odůvodnění prozatímního nařízení upřesnila, že ziskové rozpětí ve výši 2 % obratu mohlo být očekáváno pro výrobní odvětví Společenství při neexistenci dumpingu působícího újmu. Toto ziskové rozpětí odpovídá podle stejného bodu odůvodnění nejvyšší úrovni zisku, jaká byla dosažena ve výrobním odvětví Společenství v průběhu období, kdy probíhalo šetření, a zvláště pak v roce 2002, kdy byl podíl dotčených zemí na trhu ve srovnání s podíly zaznamenanými během období šetření relativně omezený.

27 Prostřednictvím dopisů ze dne 7. dubna 2006 a ze dne 12. dubna 2006 předala Komise žalobkyním podle čl. 14 odst. 2 a čl. 20 odst. 1 základního nařízení opis prozatímního nařízení a dokumentu obsahujícího informace o podrobnostech, které jsou základem důležitých skutečností a důvodů, na základě kterých byla uložena prozatímní antidumpingová cla (dále jen „dokument poskytující prozatímní informace“). Komise vyzvala žalobkyně, aby jí předaly své případné komentáře k těmto dokumentům do 8. května 2006.

28 Dopisy ze dne 8. května 2006 dvě žalobkyně, Brosmann Footwear (HK) (dále jen „Brosmann“) a Lung Pao Footwear (Guangzhou) (dále jen „Lung Pao“) zaslaly Komisi své komentáře k prozatímnímu nařízení a dokumentu poskytujícímu prozatímní informace.

29 Dne 2. června 2006 se v sídle Komise konala schůzka mezi Lung Pao a Komisí.

30 Faxem ze dne 8. července 2006 zaslala Komise žalobkyním podle čl. 20 odst. 2 až 4 základního nařízení dokument poskytující konečné informace, který se týkal důležitých skutečností a úvah, na jejichž základě bylo navrženo uložení konečného antidumpingového cla. Komise vyzvala žalobkyně, aby jí zaslaly své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace do 17. července 2006.

31 Dopisem ze dne 28. července 2006 Komise zaslala žalobkyním dodatečný dokument poskytující konečné informace.

32 Dopisy ze dne 17. července a 2. srpna 2006 tři žalobkyně, Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan), Lung Pao a Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, zaslaly Komisi své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace a k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace. Dopisem ze dne 7. srpna 2006 další žalobkyně, Risen Footwear (HK) Co., zaslala Komisi své komentáře k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace.

33 Dne 5. října 2006 Rada Evropské unie přijala nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1, dále jen „napadené nařízení“). Podle napadeného nařízení, Rada uložila konečné antidumpingového clo z dovozu obuvi se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně kromě sportovní obuvi, STAF, pantoflů a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou pocházejících z Číny a spadajících pod vícero kódů kombinované nomenklatury (článek 1 napadeného nařízení). Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením, byla stanovena pro boty pocházející z výroby žalobkyň na 16,5 %. Podle článku 3 napadeného nařízení platila tato sazba po dobu dvou let.

34 Co se týče dotčeného výrobku, Rada potvrdila posouzení Komise (viz bod 18 výše), podle kterých musí být STAF vyloučeny z definice dotčeného výrobku, zatímco obuv pro děti do ní musí být zahrnuta (body 19 a 25 odůvodnění napadeného nařízení). Rada naopak zamítla žádost o vyloučení z definice dotčeného výrobku šesti typů obuvi s patentovanou technologií. U této kategorie obuvi Rada poukázala na to, že patentovaná technologie sama o sobě podstatně nemění vlastnosti obuvi určené pro běžné nošení. Tato obuv tedy stále soutěží s produkcí dotčeného výrobku ve Společenství (bod 37 odůvodnění napadeného nařízení).

35 Co se týče reprezentativnosti vzorku čínských výrobců, Rada v bodě 44 odůvodnění napadeného nařízení zdůraznila, že na společnosti, které ho tvoří připadá více než 12 % vývozů do Společenství pocházejících od výrobců spolupracujících na šetření. Jelikož článek 17 základního nařízení nestanoví prahovou hodnotu reprezentativnosti, vytvořený vzorek je reprezentativní ve smyslu tohoto ustanovení.

36 Rada rovněž upřesnila v bodu 46 odůvodnění napadeného nařízení, že cílem použité metodiky bylo zajistit co největší reprezentativnost vzorků a zahrnout do co největšího reprezentativního objemu vývozu, který je možno přezkoumat, některé společnosti s reprezentativním domácím prodejem.

37 Co se týče vzorku výrobců Společenství, Rada zamítla v bodech 53 až 59 odůvodnění napadeného nařízení souhrn výtek, které zpochybňovaly jeho reprezentativnost a tedy potvrdila posouzení, která Komise provedla v prozatímním nařízení (viz výše bod 24).

38 Pokud jde o otázky související s žádostmi podanými vícero společnostmi, jejichž cílem je přiznání STH, k nimž se Komise nevyjádřila, Rada se jimi zabývala v bodech 60 až 65 odůvodnění napadeného nařízení.

39 Podle těchto bodů odůvodnění skutečnost, že Komise neodpověděla individuálně na každou žádost, která jí v tomto ohledu byla předložena, nepředstavuje porušení základního nařízení. Je údajně naopak v souladu s jeho článkem 17. Metoda výběru vzorku stanovená tímto článkem se údajně použije rovněž v případě, kdy vysoký počet dotyčných společností žádá o to, aby jim byl přiznán STH nebo IZ. V projednávané věci mimořádně vysoký počet žádostí podaných dotyčnými společnostmi údajně správnímu orgánu neponechal jinou možnost nežli zkoumat pouze žádosti společností zařazených do vzorku, za účelem sladění požadavků vyplývajících z co nejindividuálnější analýzy spisu při dodržení závazných lhůt. To údajně znamenalo použít na všechny společnosti nezahrnuté do vzorku vážené průměrné rozpětí stanovené pro společnosti ve vzorku. Z toho údajně vyplývá, že výtky vyjádřené v průběhu správního řízení, podle kterých výpočet dumpingu není reprezentativní, měly být rovněž zamítnuty.

40 Tyto úvahy údajně platí, i pokud jde o žádosti o přiznání IZ.

41 Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Rada v bodě 157 odůvodnění napadeného nařízení zdůraznila, že nebylo u žádného z žadatelů zjištěno, že by při šetření nespolupracoval. Úplné dotazníky k újmě byly údajně zaslány pouze výrobcům Společenství zařazeným do vzorku, což vyplývá ze samotné povahy výběru vzorku (bod 158 odůvodnění napadeného nařízení).

42 Pokud jde o úroveň, které měla konečná antidumpingová opatření dosáhnout, aby odstranila újmu, Rada v bodě 292 odůvodnění napadeného nařízení odkázala na informace poskytnuté výrobním odvětvím Společenství po zavedení prozatímního cla, které ukazovaly, že ziskové rozpětí ve výši 2 % stanovené prozatímním nařízením

(viz výše bod 26) musí být znovu uváženo. Na základě toho Rada upravila ziskové rozpětí na výši 6 % obratu výrobního odvětví Společenství a upřesnila, že výrobní odvětví Společenství dosáhlo takového ziskového rozpětí co se týká obuvi, která není předmětem dumpingu působícího újmu.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

43 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. prosince 2006 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.

44 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 26. března 2007 požádala Komise o vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Rady. Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 27. srpna 2007 sdělila Komise Tribunálu, že se vzdává práva předložit spis vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.

45 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. dubna 2007 požádala CEC o vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Rady.

46 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 21. května 2007 a 30. května 2008 požádaly žalobkyně, aby některé písemnosti a informace obsažené v jejich spisech účastníka řízení byly vyloučeny ze spisu předanému CEC na základě čl. 116 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu. Za tímto účelem vypracovaly nedůvěrné znění dotyčných písemností.

47 Usnesením ze dne 2. srpna 2007 předseda druhého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Komise a CEC.

48 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 27. srpna 2007 CEC prohlásila, že nemá námitky k žádosti o důvěrné zacházení podané žalobkyněmi.

49 CEC předložila svůj spis vedlejší účastnice dne 19. září 2007.

50 Vzhledem k tomu, že došlo ke změně složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, jemuž tak byla přidělena i projednávaná věc.

51 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení.

52 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 11. února 2009.

53 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

– zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž ukládá antidumpingová cla na obuv, kterou vyváží;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

54 Rada navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

55 Komise navrhuje, aby Tribunál zamítl žalobu.

56 CEC navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyním náhradu nákladů souvisejících s jejím vedlejším účastenstvím.

Právní otázky

57 Žalobkyně na podporu své žaloby předkládají osm žalobních důvodů, vycházejících z:

– porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení, jakož i porušení zásady rovného zacházení a zásady ochrany legitimního očekávání,

– porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) a článku 18 základního nařízení, jakož i porušení práva na obhajobu,

– zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení,

– zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení čl. 1 odst. 4 a článků 2 a 3 základního nařízení,

– zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení článku 17 základního nařízení a článku 253 ES,

– zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení a článku 253 ES,

– zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení,

– zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

58 Dva první žalobní důvody budou zkoumány společně, neboť se týkají chyb, kterých se Komise údajně dopustila, jelikož zamítla přiznat STH nebo IZ žalobkyním, aniž by přezkoumala jejich žádosti o STH/IZ.

Ke dvěma prvním žalobním důvodům vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) a čl. 9 odst. 5 a článku 18 základního nařízení, z porušení zásady rovného zacházení a zásady ochrany legitimního očekávání, jakož i z porušení práva na obhajobu

Argumenty účastnic řízení

59 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise a Rada porušily čl. 2 odst. 7 a čl. 9 odst. 5 základního nařízení tím, že přezkoumaly pouze žádosti o STM/IZ od společností, které byly zařazeny do vzorku vyvážejících výrobců.

60 Ve skutečnosti z čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení vyplývá, že co se týče dovozů z Číny, orgány musí stanovit běžnou hodnotu podle odstavců 1 až 6 tohoto ustanovení za podmínky, že dotyční výrobci podají „řádné“ žádosti. Stejně tak údajně

vyplývá z čl. 9 odst. 5 druhého pododstavce základního nařízení, že v případě, že STH nebude přiznáno, je údajně běžnou hodnotu třeba porovnat s cenami při vývozu dotyčným vývozcem (IZ), pokud podal řádně odůvodněnou žádost, která prokáže, že podmínky vypočtené v tomto ustanovení jsou splněny.

61 Jak to údajně potvrzuje jejich znění, čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení se použijí pouze individuálně, protože znamenají zohlednění charakteristik, které jsou vlastní každému dotyčnému vývozci.

62 Ustanovení týkající se výběru vzorku se údajně vztahují na omezený počet aspektů týkajících se výpočtu dumpingového rozpětí v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení nebo výpočtu újmy a údajně se netýkají hospodářských podmínek, ve kterých funguje každá společnost, prvků, které nemohou být předmětem výběru vzorku. Článek 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení by údajně ztratily smysl, pokud by pomocí techniky výběru vzorku byly orgány zbaveny povinností, které vyplývají z těchto ustanovení, které byly ostatně formulovány kogentně a neponechávají žádný prostor pro uvážení. Relevantní tedy není určit, zda orgány za účelem výpočtu dumpingového rozpětí správně použily článek 17 základního nařízení, ale zda mají právo použít toto ustanovení, aby nepřihlédly k žádostem o STH/IZ podaným obchodníky nezařazenými do vzorku a tedy zacházet stejně se společnostmi, jejichž žádosti muselo být vyhověno a s těmi, jejichž žádosti nemuselo být vyhověno.

63 Pokud se použije výběr vzorku, orgány údajně musí použít na společnosti nezařazené do vzorku, ale jejichž žádosti o STH/IZ bylo vyhověno, vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené pro společnosti ve vzorku, které mají STH nebo případně využívají IZ. Judikatura Tribunálu musí být údajně vykládána v tom smyslu, že brání automatickému zamítnutí STH nebo IZ, pokud jde o společnosti, které si to „zaslouží".

64 Mimoto dřívější praxe orgánů ve dvou dalších věcech údajně potvrzuje, že každá žádost o STH/IZ musí být posouzena individuálně. Kromě toho se orgány nemohou dovolávat administrativních obtíží, aby odůvodnily nerespektování své povinnosti přezkoumat každou žádost o STH/IZ, jelikož by pro toto přezkoumání údajně stačilo malé dodatečné množství úředníků.

65 Navíc přístup orgánů údajně znamená porušení zásady rovného zacházení v rozsahu, v němž jednak vyhrazuje stejné zacházení společnostem, které spolupracují, dodaly požadované informace za účelem výběru vzorku, podaly žádost o STH/IZ a „zaslouží" si přiznání STH nebo IZ a jednak těm, které neposkytly tyto informace nebo nepodaly takové žádosti nebo si „nezaslouží" STH nebo IZ. Ani čl. 17 odst. 3 základního nařízení, který se týká pouze výpočtu dumpingového rozpětí, a nikoliv přezkoumání žádostí o STH/IZ, ani administrativní obtíže nemohou údajně objektivně zdůvodnit toto nerovné zacházení. V projednávané věci by měli všichni výrobci nezařazení do vzorku, ale ti kteří si „zaslouží" přiznání STH, získat dumpingové rozpětí rovnající se tomu, které získala společnost Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (9,7 %) – jediná společnost ze vzorku, která má STM.

66 Nepřezkoumání žádostí o STH/IZ údajně představuje rovněž porušení zásady ochrany legitimního očekávání, neboť předchozí praxe orgánů, jakož i výzva určená vývozcům prostřednictvím oznámení o zahájení, aby v určité lhůtě podali své žádosti o STH/IZ, údajně u žalobkyň vytvořila legitimní očekávání, že orgány provedou individuální přezkoumání žádostí, aby obchodníkům přidělily dumpingové rozpětí podle úvah uvedených výše v bodě 63. Vykládat oznámení o zahájení jiným způsobem údajně vede k souhlasu s tím, že Komise mohla od všech vývozců žádat vynaložení jejich zdrojů na dodání informací na podporu jejich žádostí o STH/IZ před tvorbou vzorku, a to aniž by měla záměr je přezkoumat. Krom toho text oznámení o zahájení je údajně shodný s tím, který byl zveřejněn v rámci dvou dalších řízení, ve kterých Komise rovněž přezkoumala žádosti o STH/IZ předložené obchodníky, kteří nebyli zařazeni do vzorku.

67 V rámci druhého žalobního důvodu se žalobkyně nejprve dovolávají čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, podle kterého se rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá výše uvedeným kriteriím požadovaným za účelem přiznání STH, přijme do tří měsíců od zahájení šetření. Údajně se jedná o závaznou procesní lhůtu, kterou Komise musí dodržet. Komise tak podle názoru žalobkyň tím, že nepřijala rozhodnutí s ohledem na tuto lhůtu porušila výše uvedené ustanovení.

68 Dále se žalobkyně dovolávají porušení čl. 18 odst. 3 a 4 základního nařízení, podle kterého orgány údajně nesmí ignorovat informace předložené účastníky řízení, i když nejsou ve všech ohledech dokonalé a měly by upozornit účastníky řízení, jejichž informace jsou odmítnuty a dát jim možnost poskytnout dodatečné vysvětlení. Tato ustanovení, která se podle názoru žalobkyň použijí, pokud je Komise vyzvána se vyjádřit k žádosti o STH/IZ údajně znamená, že tento orgán musí v tomto ohledu žalobkyně informovat s poskytnutím odůvodnění. Komise však odpověděla na připomínky žalobkyň pouze v dokumentu poskytujícím konečné informace a naznačila výjimečně vysoký počet žádostí o STH/IZ. Vzhledem k tomu, že Komise znala počet žádostí o STH/IZ před koncem července 2005, nic jí nebránilo v tom, aby okamžitě poté, co tříměsíční lhůta stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení uplynula nebo později v prozatímním nařízení, informovala žalobkyně o tom, že jejich žádosti nebudou přezkoumány. Orgány tudíž údajně zamítly informace poskytnuté žalobkyněmi bez odůvodnění a tedy porušily čl. 18 odst. 3 a 4 základního nařízení.

69 Krom toho, i když bylo pravdou, že oznámení o zahájení informovalo obchodníky, kteří se snažili získat individuální dumpingové rozpětí v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení, že nebylo jisté, zda jejich žádost bude přijata, nic to nemění na tom, že toto oznámení neupřesňovalo, že si Komise vyhradila právo neodpovědět na žádosti o STH/IZ, v rozporu s předchozí praxí.

70 Komise také údajně porušila právo na obhajobu žalobkyň tím, že v dokumentu poskytujícím prozatímní informace neuvedla, že jejich žádosti o STH/IZ nebudou přezkoumány zatímco vývozci, kteří byli zařazeni do vzorku obdrželi oznámení o svých žádostech. Žalobkyně údajně obdržely odpověď pouze prostřednictvím dokumentu poskytujícího konečné informace.

71 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyň.

Závěry Tribunálu

72 Zaprvé je třeba uvést, že podle znění čl. 17 odst. 1 a 3 základního nařízení použití výběru vzorku jakožto techniky umožňující čelit velkému počtu žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací, představuje omezení šetření. Toto posouzení je potvrzeno čl. 9 odst. 6 základního nařízení, podle kterého výrobci, kteří nejsou částí vzorku, nejsou zahrnuti do šetření.

73 Základní nařízení však stanoví, že pokud je toto omezení použito, musejí orgány splnit dvě povinnosti. Nejprve musí být vytvořený vzorek, který je reprezentativní ve smyslu čl. 17 odst. 1 a 2 základního nařízení. Dále čl. 9 odst. 6 základního nařízení stanoví, že dumpingové rozpětí stanovené pro výrobce nezahrnuté do vzorku nesmí být vyšší než vážené průměrné rozpětí dumpingu, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek.

74 Zadruhé toto posledně uvedené ustanovení ve spojení s čl. 17 odst. 3 základního nařízení, na který odkazuje, dává každému výrobci, který není částí vzorku, možnost

požadovat stanovení individuálního dumpingového rozpětí, za podmínky, že za tímto účelem předloží veškeré nezbytné informace ve stanovených lhůtách a že tato operace nepatřičně nekomplikuje úlohu Komise ani nebrání ukončení šetření včas.

75 Zatřetí čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení stanoví, že se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6 téhož ustanovení, pokud se prokáže na základě žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, že podmínky uvedené v tomto odstavci písm. c) jsou splněny.

76 Jak tvrdí Rada, výrobci, kteří nejsou částí vzorku, tak mohou požadovat stanovení individuálního dumpingového rozpětí, které předpokládá přijetí žádosti o STH/IZ, pokud se jedná o země dotčené čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení, pouze na základě čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení. Toto posledně uvedené ustanovení však Komisi dává pravomoc posoudit, zda by s ohledem na počet žádostí o STH/IZ jejich přezkum nepatřičně komplikoval její úlohu a bránil ukončení šetření včas.

77 Z předcházejících úvah vyplývá nejprve, že v případě použití techniky výběru vzorku základní nařízení nepřiznává subjektům netvořícím vzorek bezpodmínečné právo na stanovení individuálního dumpingového rozpětí. Přijetí takové žádosti totiž závisí na rozhodnutí Komise podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení.

78 Dále jelikož přiznání STH nebo IZ slouží podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení pouze k určení metody stanovení běžné hodnoty za účelem stanovení individuálních dumpingových rozpětí, není Komise povinna zkoumat žádosti o STH/IZ podané výrobci netvořícími vzorek, pokud došla k závěru, v rámci použití čl. 17

odst. 3 základního nařízení, že by stanovení takových rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu a bránilo ukončení šetření včas.

79 Konečně v projednávané věci není zpochybňováno, že by stanovení individuálních dumpingových rozpětí pro veškeré subjekty, které netvoří vzorek a které podaly své žádosti v tomto smyslu, nepatřičně komplikovalo úlohu orgánů a bránilo ukončení šetření včas.

80 Proto argumentace žalobkyň, podle které čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení Komisi ukládá povinnost zkoumat žádosti o STH/IZ od subjektů, kteří netvoří vzorek, včetně případů, kdy se ve vztahu k nim nepoužije individuální dumpingové rozpětí, musí být zamítnuta. V tomto ohledu je třeba dodat, že judikatura, na kterou odkazují žalobkyně, podle které Komise rozhoduje o přiznání STH nebo IZ na základě přezkumu každé žádosti, která je jí podána, neznamená, že tento orgán je povinen zkoumat každou žádost, i když nezamýšlí stanovit individuální dumpingová rozpětí podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení.

81 Totéž platí pro argument žalobkyň vycházející z porušení zásady rovného zacházení mezi společnostmi tvořícími vzorek a společnostmi, které ve vzorku nejsou (viz bod 65 výše). Tyto dvě kategorie společností se totiž nacházejí v rozdílných situacích, takže pro prvně uvedené společnosti Komise nezbytně musí stanovit individuální dumpingové rozpětí, což předpokládá přezkum a přijetí žádosti o STH/IZ, zatímco nemá povinnost stanovit individuální rozpětí pro společnosti uvedené druhé kategorie. Dodržení zásady rovného zacházení, která zakazuje, aby jednak bylo zacházeno se srovnatelnými situacemi odlišně a jednak s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno, proto nevyžaduje stejné zacházení s těmito dvěma kategoriemi společností.

82 Co se týče argumentu vycházejícího z porušení zásady rovného zacházení mezi společnostmi, které netvoří vzorek, nelze, na rozdíl od toho co tvrdí žalobkyně,

v projednávané věci mít za to, že tato zásada Komisi ukládá rozhodnout o všech žádostech o STH/IZ, které jí byly předloženy tak, aby na výrobce nebo vývozce, kteří nejsou zařazeni do vzorku, ale kterým byl přiznán STH nebo IZ, mohlo být použito průměrné dumpingové rozpětí společností ve vzorku, kterým byl přiznán STH nebo IZ.

83 Jak totiž bylo uvedeno v bodech 76 až 80 výše, v případě, kdy je počet žádostí o STH/IZ tak velký, že by jejich přezkum orgánům bránil v ukončení šetření včas, nejsou orgány podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení povinny rozhodovat o všech těchto žádostech, a to s jediným cílem rozlišit, v rámci společností nezařazených do vzorku, mezi společnostmi, kterým by mohl být přiznán STH nebo IZ, či nikoli, za účelem uplatnit vůči nim průměrné dumpingové rozpětí společností zařazených do vzorku, kterým byl STH nebo IZ přiznán, aniž by stanovily individuální dumpingové rozpětí.

84 V projednávané věci bylo Komisi podáno 141 žádostí o STH/IZ pocházejících od čínských vyvážejících výrobců, takže i za předpokladu, že by je bylo možno zkoumat výlučně na dokumentární bázi, bez potřeby ověřit tyto údaje prostřednictvím šetření na místě u dotyčných výrobců a vývozců, Komise správně měla za to, že počet žádostí byl zjevně příliš vysoký na to, aby umožňoval jejich přezkum bez ohrožení ukončení šetření včas.

85 Proto je třeba uvést, že s ohledem na zvlášť vysoký počet žádostí o STH/IZ, které byly podány v projednávané věci, Komise nepřekročila prostor pro uvážení, který jí dává čl. 17 odst. 3 základního nařízení tím, že se nevyjádřila ke všem žádostem o STH/IZ, které jí byly předloženy společnostmi nezařazenými ve vzorku, přičemž rozdílné zacházení uplatněné žalobkyněmi je ostatně inherentní technice výběru vzorku stanovené v článku 17 základního nařízení.

86 I když tedy Komise byla oprávněna jednat způsobem popsaným žalobkyněmi v bodě 63 výše, ani základní nařízení ani zásada rovného zacházení jí neukládají povinnost takto postupovat.

87 Téže úvahy platí, pokud jde o přezkum žádostí o IZ od společností nezařazených do vzorku.

88 Co se týče údajného porušení zásady ochrany legitimního očekávání, podle ustálené judikatury se tato zásada vztahuje na každého jednotlivce, u něhož orgán Společenství vyvolal podložené naděje. Krom toho se nikdo nemůže dovolávat porušení této zásady v případě, že mu správní orgán neposkytl konkrétní ujištění (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, bod 147).

89 Z bodu 5.1 písm. a) bodu i) čtvrté odrážky oznámení o zahájení, a zejména z poznámky pod čarou č. 1 vložené pod tento bod, vyplývá, že Komise informovala dotyčné subjekty o možnosti použití techniky výběru vzorku podle článku 17 základního nařízení a že v takovém případě je možno žádat o stanovení individuálních rozpětí pro společnosti nezahrnuté do vzorku na základě čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Tato informace byla zopakována v bodě 5.1 písm. b) oznámení o zahájení. Skutečnost, že dotyčné subjekty byly vyzvány podat žádost o STH/IZ, se tak nerovná nepodmíněnému a souhlasnému konkrétnímu ujištění, že žádost bude zkoumána.

90 V tomto rámci je rovněž třeba připustit, že skutečnost, že Komise během dlouhé doby nereagovala, nemůže zakládat ujištění, které u žalobkyň vyvolá legitimní očekávání. Tato chybějící reakce nemá vliv na smysl jasně znějícího oznámení o zahájení.

91 Co se týče žalobního důvodu vycházejícího z rozporu s praxí, kterou orgány údajně uplatňovaly v rámci dřívějších šetření, je třeba připomenout, že Komise nepřekročila prostor pro uvážení, který je jí poskytnut v čl. 17 odst. 3 základního nařízení tím, že se domnívala, že přezkum všech žádostí o STH/IZ pocházejících od čínských vyvážejících výrobců netvořících vzorek by jí bránil v ukončení řízení ve lhůtách stanovených základním nařízením (viz výše bod 84). Je ustálenou judikaturou, že pokud orgány mají prostor pro uvážení za účelem volby prostředků nezbytných pro uskutečnění své politiky, hospodářské subjekty nejsou oprávněny vkládat své legitimní očekávání do zachování původně zvoleného prostředku, který orgány mohou změnit v rámci výkonu své pravomoci (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. května 1987, Nippon Seiko v. Rada, 258/84, Recueil, s. 1923, bod 34, a ze dne 10. března 1992, Canon v. Rada, C-171/87, Recueil, s. I-1237, bod 41).

92 Vzhledem k tomu, že Komise nepochybila, když nepřezkoumala žádosti žalobkyň o STH/IZ, posledně uvedené neopodstatněně uplatňují překročení tříměsíční lhůty stanovené čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení (viz výše body 3 a 67), jelikož se tato lhůta týká případů, kdy Komise musí uvedené žádosti přezkoumat.

93 Co se týče argumentu vycházejícího z porušení čl. 18 odst. 3 a 4 základního nařízení, je nutno konstatovat, stejně jako Rada, že toto ustanovení nezavazuje orgány k přezkoumání žádostí o STH/IZ od společností, které nejsou zařazeny do vzorku. Protože tedy Komise podle předchozích úvah právem nepřezkoumala a nevyjádřila se k žádostem o STH/IZ výrobců, kteří nejsou zařazeni ve vzorku, článek 18 základního nařízení nelze vykládat způsobem naznačeným žalobkyněmi.

94 Konečně co se týče údajného porušení práva na obhajobu žalobkyň, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být na základě zásady dodržování práva na obhajobu umožněno podnikům, jichž se týká šetření předcházející přijetí antidumpingového nařízení, účinně vyjádřit v průběhu správního řízení své stanovisko k pravdivosti a relevanci skutkových zjištění a tvrzených okolností, jakož i k důkazům,

které Komise uplatnila na podporu svého posouzení existence dumpingové praxe a újmy z této praxe vyplývající (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 17, a ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, Recueil, s. I-8147, bod 99; rozsudky Tribunálu ze dne 19. listopadu 1998, Champion Stationery a další v. Rada, T-147/97, Recueil, s. II-4137, bod 55, a ze dne 21. listopadu 2002, Kundan a Tata v. Rada, T-88/98, Recueil, s. II-4897, bod 132).

95 V projednávané věci je třeba uvést, že – jak vyplývá z bodů 62, 64, 135 a 143 odůvodnění prozatímního nařízení – Komise uvedla, že všechna antidumpingová cla týkající se vývozců nezařazených do vzorku budou stanovena v souladu s ustanoveními čl. 9 odst. 6 základního nařízení a že dumpingové rozpětí pro tyto výrobce bylo stanoveno na základě váženého průměru dumpingových rozpětí společností ze vzorku.

96 Komise tedy v prozatímním nařízení uvedla svůj postoj, pokud jde o metodu stanovení dumpingového rozpětí subjektů netvořících vzorek, spočívající v použití průměrného dumpingového rozpětí společností tvořících vzorek. Tato metoda znamená, že žádosti o STH/IZ od těchto subjektů nebudou zkoumány, jelikož takový přezkum není potřebný v rámci dotčeného řízení.

97 Z toho vyplývá, že žalobkyně měly od stádia sdělení prozatímního nařízení a dokumentu poskytujícího prozatímní informace možnost uplatnit své stanovisko k metodě použité Komisí pro stanovení jejich dumpingového rozpětí, takže jejich právo na obhajobu nebylo porušeno.

98 Z toho vyplývá, že první dva žalobní důvody musí být zamítnuty.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení vzhledem k tomu, že Komisi nebyl předložen důkaz o podpoře podnětu výrobním odvětvím Společenství

Argumenty účastnic řízení

99 Žalobkyně tvrdí, že orgány Společenství pochybily, co se týče definice výrobního odvětví Společenství, které podporuje podnět vedoucí k předmětnému antidumpingového řízení. Orgány Společenství údajně v minulosti přijaly názor, že pouze výrobce Společenství, kteří spolupracují v řízení tím, že se účastní výběru vzorku nebo poskytují užitečné informace, lze považovat za podporující podnět.

100 V projednávané věci existovalo pouze deset žádostí o účast ve vzorku výrobců Společenství, které předložily subjekty, které byly nakonec zařazeny do vzorku. Z 814 společností, které si stěžovaly, tedy jenom deset poskytlo podstatné informace a mohlo tedy být kvalifikováno jako společnosti, které spolupracují na šetření. V důsledku toho to byly pouze tyto společnosti, které musely být zohledněny pro účely definice výrobního odvětví Společenství. Tyto společnosti však představují pouze 4,2 % produkce Společenství a nebylo tedy údajně dosaženo prahu 25 %, který je požadován čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

101 Informace o metodě přezkumu stupně podpory podnětu výrobním odvětvím Společenství poskytnuté Radou v žalobní odpovědi nebyly během správního řízení sděleny žalobkyním. Skutečnost, že napadené nařízení neuvádí způsob, jakým orgány měřily stupeň podpory podnětu výrobním odvětvím Společenství, představuje údajně nedostatek odůvodnění. Neposkytnutí těchto informací je údajně porušením práva na obhajobu žalobkyň. Krom toho tím, že Komise shromažďovala údaje týkající se podpory podnětu výrobním odvětvím Společenství před zahájením šetření prostřednictvím zveřejnění oznámení o zahájení, Komise podle názoru žalobkyň porušila čl. 6

odst. 1 a článek 17 základního nařízení. V každém případě, i kdyby šetření mohlo platně začít před zveřejněním oznámení o zahájení, znamenalo by to, že napadené nařízení bylo přijato po uplynutí lhůty patnácti měsíců stanovených čl. 6 odst. 9 základního nařízení pro ukončení šetření. Konečně žalobkyně podotýkají, že Komise tím, že přezkoumala, zda podnět byl podporován výrobním odvětvím před zahájením šetření, dostatečně neověřila, zda výrobci Společenství, kteří ji podporovaly, reprezentují 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství v souladu s čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podpora podnětu ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení by předpokládala, že ten, kdo oznámí svou podporu si je vědom povinností, které způsobuje jeho účast ve vzorku výrobců Společenství, jako je odpověď na dotazník o újmě a souhlas s tím, že bude vyšetřován na místě. Pouhé prohlášení učiněné před zahájením šetření však neukazuje na podporu ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

102 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyň.

Závěry Tribunálu

103 Jak vyplývá z čl. 5 odst. 1 a 4 základního nařízení, antidumpingové šetření je platně zahájeno, s výjimkou použití odstavce 6 téhož článku, pokud je podnět podán výrobním odvětvím nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím nebo jeho jménem, jestliže je podporován, jde-li o obdobný výrobek, výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Krom toho výrobci výslovně podporující podnět musí rovněž představovat alespoň 25 % celkové výroby obdobného výrobku zhotoveného výrobním odvětvím Společenství.

104 Co se týče pojmu „podpora“, je třeba uvést, že podle čl. 5 odst. 2 základního nařízení musí podnět obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi nimi. Podnět musí v tomto ohledu obsahovat určitý počet žadateli obvykle dostupných informací.

105 Podporovat podnět podaný výrobním odvětvím nebo jeho jménem tedy znamená pro žadatele a osoby, jejichž jménem byl podán, zaprvé poskytnutí informací, o které Komise žádá s cílem ověřit, že podmínky vyžadované pro uložení antidumpingového cla jsou splněny, a zadruhé souhlas podrobit se všem kontrolám, které Komise může provést, aby přezkoumala, zda jsou poskytnuté informace pravdivé. Vzhledem k neexistenci donucovacího vyšetřovacího prostředku jsou odpovědi těchto stran na dotazník upravený v čl. 6 odst. 2 základního nařízení, jakož i pozdější šetření na místě, které Komise může provést, jak je stanoveno v článku 16 téhož nařízení, zásadní pro průběh antidumpingového řízení (rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2006, Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, T-413/03, Sb. rozh. s. II-2243, bod 65).

106 V důsledku toho Komise učinila správně, když nezohlednila, za účelem ověření, že podpora podnětu dosahuje prahové hodnoty uvedené v čl. 5 odst. 4 základního nařízení, výrobce, který není schopen nabídnout informace na podporu podnětu podaného jím nebo jeho jménem nebo umožnit ověření opodstatněnosti takového podnětu. Pokud výrobce Společenství prohlásí, že nesouhlasí s ověřením údajů, které předložil na podporu podnětu podaného jím nebo jeho jménem, musí být zaprvé považován za výrobce odmítajícího spolupráci ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení a zadruhé být vyloučen ze skupiny výrobců, kteří podnět podpořili ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

107 Tento přístup je v souladu s čl. 6 odst. 8 základního nařízení, podle kterého se, s výjimkou nedostatečné spolupráce, co nejdůkladněji ověřuje přesnost informací poskytnutých účastníky řízení, na nichž jsou závěry založeny.

108 Je to tak, jak uvádí Rada v bodu 156 odůvodnění napadeného nařízení, že žádající výrobci ve Společenství, kteří v průběhu šetření nespolupracovali, jsou obvykle z definice výrobního odvětví Společenství vyloučeni. V případě použití výběru vzorku, Komise tedy ve většině případů, jak to také Rada v žalobní odpovědi uvedla, zasílá každému známému výrobci dotazník, ve kterém požaduje údaje týkající se jeho výroby a jeho prodejů a táže se, zda může vyplnit dotazník o újmě a zda jí umožní šetření na místě v případě, že bude zařazen do vzorku. Pouze výrobci, kteří odpoví kladně na tyto dvě posledně uvedené otázky, jsou považováni za spolupracující na šetření a jsou tedy způsobilí být zařazeni do vzorku. Naproti tomu výrobce, který prohlásí, že nechce být zařazen do vzorku, nemůže být považován za spolupracujícího na šetření, jelikož již z podstaty věci není připraven vyplnit dotazník o újmě ani umožnit ověření jeho odpovědí. Tato opatření se totiž týkají pouze společností, které jsou ve vzorku.

109 Rada tvrdí, že v projednávané věci s ohledem na výjimečně vysoký počet výrobců ve Společenství Komise použila jiný, ale rovněž platný postup. Místo toho, aby zaslala dotazníky výběru vzorku každému výrobci ve Společenství, tak Komise zaprvé použila údaje týkající se produkce ve Společenství, které jsou uvedeny v podnětu a zadruhé shromáždila informace týkající se podpory podnětu od 814 jednotlivých výrobců zastoupených CEC.

110 Navíc během jednání Rada a Komise uvedly, že dokument připojený k žalobní odpovědi nazvaný „Informace k antidumpingovému podnětu týkající se dovozů z […] pocházejících z […]“ nebyl tím, který byl skutečně zaslán výrobcům ve Společenství a že Rada vypracovala tento dokument omylem. Komise vypracovala jiný dokument, který byl zaslán výrobcům ve Společenství, aby ověřil jejich podporu podnětu. Na rozdíl od dokumentu v příloze žalobní odpovědi, název tohoto dokumentu (Pravděpodobné zahájení antidumpingového šetření dovozů obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu) konkrétně odkazuje na dotčené šetření, takže se lze domnívat, že to byl tento dokument, který byl Komisí zaslán výrobcům ve

Společenství. Prostřednictvím tohoto dokumentu Komise žádala každého výrobce ve Společenství, který ho obdržel, aby uvedl zejména, zda podporuje podnět, zda s ním nesouhlasí nebo zda na něho nemá žádný názor, zda vyrábí a prodává dotčený výrobek na trhu Společenství a v jakém množství, zda je napojen na čínské a vietnamské výrobce nebo vývozce dotčeného výrobku a zda prodává dotčený výrobek dovážený z dotčených třetích zemí.

111 V preambuli tohoto dokumentu bylo uvedeno, že se všemi číselnými údaji se bude nakládat jako s důvěrnými a že mohou být předmětem ověření ze strany Komise. Za těchto podmínek si každý výrobce ve Společenství, který dotazník obdržel, byl vědom toho, že všechny informace sdělené Komisi, včetně těch případně předložených v rámci dotazníku o újmě, budou moci být Komisí ověřeny. Krom toho bylo v tomtéž dokumentu uvedeno, že právní základ, podle kterého byly tyto informace požadovány, byl čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podle seznamu příloh uvedeného na poslední straně dotčeného dokumentu byly k němu připojeny články 4 a 5 základního nařízení. V tomto ohledu odkaz na článek 5 základního nařízení a jeho zahrnutí do příloh dotčeného dokumentu údajně informoval výrobce ve Společenství o tom, že podnět musí obsahovat řadu dostatečných důkazů o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi nimi a zejména informace o cenách.

112 Za těchto podmínek je třeba učinit závěr, že prohlášení výrobců ve Společenství, kterým podpořili podnět, stačilo k prokázání existence podpory podnětu ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

113 Pokud jde o žalobní bod vycházející z porušení čl. 6 odst. 1 a článku 17 základního nařízení z důvodu, že Komise zohlednila informace týkající se produkce ve Společenství,

aktivní legitimace stěžovatelů a újmy poskytnuté před zahájením šetření, je nutno konstatovat, že nemůže být přijat.

114 Zaprvé je totiž třeba připomenout, že čl. 5 odst. 2 základního nařízení stanoví, že podnět, který je ze své definice podán před zahájením šetření musí obsahovat řadu dostatečných důkazů o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi nimi. Krom toho čl. 5 odst. 3 základního nařízení stanoví, že Komise v co největším možném rozsahu přezkoumá přesnost a vhodnost důkazů poskytnutých v podnětu, aby určila, zda existuje dostatečné množství důkazů pro odůvodnění zahájení šetření. Jak přitom tvrdí Rada, nic nebrání Komisi, aby v rámci šetření zohlednila informace, které jsou z podstaty věci shromážděny před jeho zahájením.

115 Zadruhé je třeba uvést, že Komise musí ověřit aktivní legitimaci stěžovatelů před zahájením šetření.

116 Konečně pokud jde o žalobní bod vycházející z porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení z důvodu, že napadené nařízení údajně bylo přijato po uplynutí lhůty patnácti měsíců stanovené tímto ustanovením, je třeba připomenout, že zahájení šetření podle tohoto ustanovení představuje počátek lhůty patnácti měsíců stanovené pro uložení konečných cel.

117 Je tudíž třeba upřesnit, že jak vyplývá z výše uvedených bodů 114 až 116, je-li lhůtu patnácti měsíců stanovenou základním nařízení pro uložení konečných cel třeba počítat od okamžiku, kdy Komise zahájí šetření, takové zahájení nastane až poté, co Komise ověřila, že podmínky jsou splněny, jak co se týče obsahu podnětu, tak aktivní legitimace stěžovatele nebo stěžovatelů.

118 Žalobní body žalobkyň musí tedy být v tomto ohledu zamítnuty, vzhledem k tomu, že napadené nařízení bylo přijato ve lhůtě patnácti měsíců stanovené základním nařízením.

119 Pokud jde o žalobní body vycházející z porušení práva na obhajobu žalobkyně, je třeba podotknout, že Komise v poznámce ze dne 6. července 2005 obsažené ve spisu uvedla, že produkce ve Společenství byla ohodnocena na přibližně 425 miliónů párů bot v roce 2004 a přibližně 92 miliónů párů obuvi v prvním čtvrtletí 2005. Krom toho z této poznámky vyplývá, že výroba společností, jejichž jménem byl podnět podán, byla přibližně 190 miliónů párů obuvi v roce 2004 a přibližně 44 miliónů párů obuvi v prvním čtvrtletí 2005, takže tyto společnosti představovaly více než 44 % výrobního odvětví Společenství v roce 2004 a více než 47 % tohoto odvětví v prvním čtvrtletí 2005. Krom toho 36 dalších výrobců údajně také podpořilo podnět, což ještě zvedlo reprezentativnost na více než 45 % v roce 2004 a více než 48 % v prvním čtvrtletí 2005. Tyto údaje plynou z podnětu a pochází od výrobců Společenství a jejich sdružení. Konečně dotčená poznámka uvádí, že k podnětu nikdo neměl námitky, a obsahuje v příloze číselné údaje o celkové výrobě šesti (nejmenovaných) členských států v roce 2004 a v prvním čtvrtletí 2005.

120 Za těchto podmínek je třeba konstatovat na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že Komise popsala základ pro své posouzení týkající se aktivní legitimace společností, jejichž jménem byl podnět podán. Orgány tudíž respektovaly právo na obhajobu žalobkyň.

121 Vzhledem k totožnosti důvodů je třeba uvést, že orgány splnily svůj úkol dostatečně právně odůvodnit své akty.

122 Z toho plyne, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení čl. 1 odst. 4 a článků 2 a 3 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

123 Žalobkyně vytýkají orgánům nejdříve to, že použily příliš širokou definici dotčeného výrobku, když do něj zahrnuly výrobky podstatně odlišné, pokud jde o jejich vlastnosti, vzhled, vnímání spotřebitelem, styl, použití a distribuční kanály.

124 Dále žalobkyně podotýkají, že tím, že do šetření zahrnuly obuv využívající patentovanou technologii (viz výše bod 34), orgány rovněž z tohoto úhlu pohledu přistoupily k příliš široké definici dotčeného výrobku, což byla okolnost, která je údajně vedla k chybných závěrům. Fyzické a technické vlastnosti této obuvi jsou podle názoru žalobkyň odlišné od ostatní obuvi v tom, že mají „patentovaný systém absorpce nárazů", střední podrážku „působící jako nárazník" a „patentovaný mechanismus super-flex". Navíc se tato obuv údajně liší procesem své výroby v tom, že potřebuje oddělené kanály výroby a zvláštní stroje. Krom toho pokud jde o konečné použití této obuvi, žalobkyně se domnívají, že je určena pro „menšinový trh", který je součástí segmentu zdravotní obuvi a je zaměřen na ženy, které mají zdravotní problémy. Tyto boty jsou tedy údajně prodávány ve specializovaných obchodech. Konečně žalobkyně připomínají, že tento typ obuvi není vyráběn ve Společenství.

125 „Nesprávné zařazení" provedené orgány vedlo ke srovnáním mezi obuví vyrobenou z kůží velmi odlišné kvality. Tato srovnání údajně postrádají smysl.

126 V tomto ohledu jsou příklady a informace o celkových souvislostech obsaženy ve třech dokumentech poskytnutých Footwear Association of Importers and Retail chains (Sdružení vývozců a řetězců maloobchodníků s obuví) během správního řízení.

127 Orgány tudíž údajně porušily čl. 1 odst. 4 základního nařízení, podle kterého výraz „obdobný výrobek" znamená výrobek podobný ve všech ohledech s posuzovaných výrobkem. Takové porušení údajně zpochybňuje platnost závěrů celého šetření.

128 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyň.

Závěry Tribunálu

129 Je třeba uvést, že v rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvedly dva body. První se týká definice dotčeného výrobku, jaká byla provedena v bodech 38 a 39 odůvodnění prozatímního nařízení (viz výše bod 18) a potvrzena v bodě 39 odůvodnění napadeného nařízení. Druhý se týká zahrnutí obuvi využívající patentovaných technologií do šetření.

130 Pokud jde o první bod, žalobkyně uvedly obecné tvrzení, podle kterého dotčený výrobek, jak je definován v prozatímním nařízení a v napadeném nařízení, údajně

zahrnuje výrobky podstatně odlišné pokud jde o jejich vlastnosti, jejich vzhled, vnímání spotřebitelem, jejich styl, jejich užití a distribuční kanály. Příkladmo žalobkyně odkazují jednak na městskou obuv a jednak na procházkovou obuv, které se údajně podstatně liší v tom, jak je vnímají spotřebitelé.

131 V tomto ohledu je třeba uvést, že definice dotčeného výrobku v rámci antidumpingového šetření má za cíl pomoci vypracování seznamu výrobků, které případně budou předmětem uložení antidumpingových cel. Za účelem této operace musí orgány zohlednit několik faktorů, jako jsou fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobků, jejich použití, jejich zaměnitelnost, jejich vnímání spotřebitelem, distribuční kanály a výrobní proces, náklady na výrobu, kvalitu a další.

132 Tvrzení, podle kterého má být určitý výrobek vyloučen z definice dotčeného výrobku, musí spočívat na argumentech, které chtějí ukázat buď, že orgány provedly chybné posouzení vzhledem k faktorům, které považovaly za relevantní, nebo že použití jiných relevantnějších faktorů by způsobilo vyloučení tohoto výrobku z definice dotčeného výrobku.

133 V projednávané věci orgány vycházely ze základních vlastností výrobků, jejich hlavního použití a vnímání spotřebiteli. Žalobkyně se omezily na obecné oznámení, že dotčený výrobek zahrnuje různé typy obuvi a zmínily jako příklad městskou obuv a turistickou obuv. Jak však bylo uvedeno v předchozím bodě, tyto úvahy mohou být relevantní pouze, pokud se týkají jednoho nebo více typů konkrétních výrobků, které by bylo třeba vyloučit z definice dotčeného výrobku. Z toho vyplývá, že účelem argumentace žalobkyň může být nanejvýš vyloučení turistické obuvi z definice dotčeného výrobku. Nicméně rozhodující v projednávané věci je to, že obuv se svrškem z usně, která je předmětem tohoto řízení, má tytéž základní fyzické vlastnosti a totéž použití

a že existuje soutěž mezi obuví z různých, zejména sousedních kategorií. Orgány se tudíž nedopustily nesprávného posouzení tím, že zahrnuly turistickou obuv do definice dotčeného výrobku.

134 Pokud jde o argumenty formulované v rámci vyjádření předložených Footwear Association of Importers and Retail chains během správního řízení, která nabízejí „informace o celkových souvislostech", pokud jde o tento žalobní důvod (viz výše bod 126), je třeba uvést, že dáme-li stranou obecná tvrzení o definici dotčeného výrobku, tyto argumenty se týkají kritérií používaných za účelem seskupení pod kontrolní čísla výrobků různých typů obuvi spadajících do definice dotčeného výrobku. Tato argumentace se tudíž netýká otázky, zda některé druhy obuvi se svrškem z usně musí být součástí dotčeného výrobku, ale kritérií, podle kterých mělo být zařazení výrobků spadajících do definice dotčeného výrobku provedeno. Tyto argumenty jsou tudíž nerelevantní v rámci analýzy projednávaného žalobního důvodu. Z totožných důvodů musejí být rovněž argumenty přednesené v replice, které mají za cíl zpochybnit posouzení orgánů týkající se zařazení typů obuvi pod dotčený výrobek (viz výše bod 125), zamítnuty jako nerelevantní.

135 Pokud jde o argumenty vycházející z existence oddělených výrobních kanálů pro výrobu obuvi využívající patentovanou technologii, ze skutečnosti, že se ve Společenství tento typ obuvi nevyrábí a z existence patentu, je třeba konstatovat, že nejsou určující. Proces výroby totiž sám o sobě neovlivňuje vnímání spotřebitelem ani vzájemnou zaměnitelnost více druhů obuvi, pokud fyzické vlastnosti a určení výrobků nejsou odlišné. To platí stejně pro skutečnost, že se ve Společenství nevyrábí obuv využívající patentovanou technologii, neboť určující je, zda tento typ obuvi z důvodu svých fyzických vlastností, jeho cíle a tudíž vnímání spotřebitelem soutěží s obuví vyrobenou ve Společenství. V tomto kontextu je nutno konstatovat, že skutečnost, že

určitý typ obuvi je chráněn patentem, není známkou, pokud jde o jeho soutěžní pozici vzhledem k výrobkům pocházejícím ze Společenství.

136 Pokud jde o druhý bod týkající se zahrnutí obuvi využívající patentovanou technologii do definice dotčeného výrobku, je třeba uvést, že argumenty, podle kterých je tato obuv určena osobám, které mají ortopedické problémy, a je prodávána výhradně ve specializovaných obchodech, mohou zpochybnit posouzení orgánů, pokud jde o zařazení tohoto typu obuvi do definice dotčeného výrobku. Kdyby se totiž prokázalo, že používání tohoto typu obuvi je součástí léčby určené osobám, které mají ortopedické problémy, a kdyby tyto výrobky byly distribuovány pouze ve specializovaných obchodech, bylo by nutno konstatovat, že nemají tytéž fyzické vlastnosti ani totéž určení jako boty, které nejsou vybaveny takovými kvalitami. Vnímání spotřebitele by tedy jistě bylo v tomto ohledu odlišné.

137 Nicméně je nutno konstatovat, že žalobkyně nepředložily žádný důkaz způsobilý podpořit jejich popis vlastností a používání tohoto druhu obuvi. Ani dopis společnosti Brosman ze dne 8. května 2006 (viz výše bod 28) ani vyjádření poskytnutá faxem ze dne 29. listopadu 2005 společností Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen, majitelem dotčeného patentu, neobsahují důkazy na podporu tvrzení, která k tomu učinily. Je třeba k tomuto konstatování dodat, že jak vyplývá z bodu 3.2.1.3 dopisu ze dne 8. května 2006 a z bodu 3.4 faxu ze dne 29. listopadu 2005 žalobkyně tím, že odkazovaly na specializované obchody, zdá se mají na mysli jiné obchody než diskontní prodejny a supermarkety. Tento přístup však nevylučuje, aby v obchodech specializovaných v tom smyslu, že prodávají pouze obuv, byla také prodávána obuv využívající patentovanou technologii. Toto posouzení posiluje názor Rady, podle něhož i přes kvality dotčené obuvi, je velmi pravděpodobné, že výběr spotřebitelů závisí spíše na osobních preferencích než na okolnostech souvisejících s lékařskými úvahami.

138 Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod je třeba zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení článku 17 základního nařízení a článku 253 ES

Argumenty účastnic řízení

139 Žalobkyně, které vycházejí ze dvou okolností, zpochybňují reprezentativnost vzorku čínských vyvážejících výrobců. Zaprvé je údajně tento vzorek tvořen hlavně subjekty, které vyrábějí především STAF, která však byla vyloučena z definice dotčeného výrobku (viz výše body 18 a 34). Zadruhé žalobkyně poukazují na více „slabin", co se týče kritérií použitých za účelem vytvoření dotčeného vzorku a jako příklad uvádějí skutečnost, že několik společností, které spolupracovaly a nebyly zařazeny do vzorku zaznamenaly mnohem vyšší úroveň výroby, vývozu a prodeje než ty, které do něj zařazeny byly.

140 I když je pravdou, že v bodě 43 odůvodnění napadeného nařízení Rada uvedla, že vyloučení STAF „nijak podstatně" reprezentativnost vzorku neovlivnilo, nemění to však nic na tom, že orgány údajně neodůvodnily toto posouzení, přestože tyto výrobky představovaly podstatné procento původně dotčených dovozů. Tato poznámka je tím spíše relevantní vzhledem k tomu, že podle bodů 180 a 181 odůvodnění napadeného nařízení mělo vyloučení STAF údajně značné dopady na dumpingové rozpětí. Obecně je třeba vzorek tvořený pouze výrobci produktu vyloučeného z působnosti šetření z definice považovat za nereprezentativní.

141 Skutečnost, že vlády vyvážejících zemí se účastnily výběru části společností vybraných do vzorku, jak to uvádí předposlední věta bodu 61 odůvodnění napadeného nařízení, není podle žalobkyň přímo rozhodná pro posouzení reprezentativnosti vzorku,

tím spíše, že definice dotčeného výrobku byla změněna po poradě s těmito vládami. Z vysvětlení poskytnutých v žalobní odpovědi vyplývá, že výběr pro účely vytvoření vzorku byl založen na kritériích čínské státní příslušnosti majitelů společností, jakož i na členství v China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts (Čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz výrobků lehkého průmyslu a řemeslných výrobků, dále jen „CCCLA"). Vzorek tudíž údajně nebyl vytvořen způsobem, který by zaručoval jeho reprezentativnost.

142 Krom toho údajně vzorek zahrnoval pouze jedinou společnost, která získala status STH a žádnou společnost, které příslušelo IZ, což je podle názoru žalobkyň další znak nedostatku reprezentativnosti uvedeného vzorku.

143 V bodě 44 odůvodnění napadeného nařízení Rada uvedla, že vývozci ze vzorku představovali 12 % čínských vývozů po vyloučení STAF z definice dotčeného výrobku, což je okolnost, která vzorek zbavuje jeho reprezentativnosti. V tomto kontextu, vzhledem k tomu, že Brosmann představuje sama pouze 10 % dovozů do Společenství, tvrzení, že vzorek zahrnuje co největší možné reprezentativní množství objemu vývozů, je chybné. Navíc Rada nepředložila žádnou informaci na podporu svého tvrzení, podle něhož výrobci ve vzorku představovali 14 % celkových čínských vývozů, včetně těch od výrobců, kteří nespolupracovali.

144 To údajně potvrzuje nedostatek odůvodnění napadeného nařízení a zjevně nesprávné posouzení vyplývající z porušení článku 17 základního nařízení.

145 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyň.

Závěry Tribunálu

146 Je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 1 základního nařízení použití výběru vzorku spočívá v omezení šetření na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek nebo největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.

147 Toto ustanovení přiznává Komisi pravomoc vybrat ze společností, které vyjádřily souhlas s účastí ve vzorku a poskytly k tomu nezbytné informace, ty, které do něho budou zahrnuty. S ohledem na posuzovací pravomoc, kterou čl. 17 odst. 1 základního nařízení přiznává Komisi, přezkum vykonávaný soudem Společenství ohledně výběru v tomto ohledu provedeného se týká ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto zjištění nebo neexistence zneužití pravomoci.

148 V projednávané věci vyplývá z bodu 60 odůvodnění prozatímního nařízení a z bodů 44 a 46 odůvodnění napadeného nařízení, že orgány se při výběru týkajícím se tvorby vzorku čínských vyvážejících výrobců řídily záměrem zajistit jak reprezentativnost vzorku, tak zahrnout do co největšího reprezentativního objemu vývozů, který je možno přezkoumat během stanovené doby, některé společnosti s reprezentativním čínským domácím prodejem.

149 Je tedy třeba přezkoumat, zda za okolností uvedených žalobkyněmi je výběr učiněný orgány stižen zjevně nesprávným posouzením vzhledem k těmto dvěma cílům.

150 Pokud jde o tvrzení, podle kterého společnosti tvořící vzorek jsou výrobci STAF, je třeba uvést, že žalobkyně neposkytly informace způsobilé podpořit toto tvrzení. Za těchto okolností je třeba zamítnout žalobní bod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

151 Je rovněž třeba zamítnout žalobní bod vycházející z nedostatku odůvodnění, jelikož orgány popsaly vliv vyloučení STAF z definice dotčeného výrobku.

152 Pokud jde o procento vývozů zahrnutých do vzorku, je třeba uvést, že žalobkyně a Rada se shodují na skutečnosti, že prodeje třinácti společností původně vybraných do vzorku představovaly 25 % vývozů a 42 % domácích prodejů všech čínských výrobců dotčeného výrobku, kteří spolupracovali. Účastníci řízení se rovněž shodují na skutečnosti, že po vyloučení údajů čínského výrobce, který neodpověděl na dotazník Komise, a pěti dalších společností, které nespolupracovaly, se reprezentativnost vzorku snížila na 16,5 % vývozů všech čínských výrobců, kteří spolupracovali, procento, které bylo sníženo na 12,5 % po vyloučení STAF z definice dotčeného výrobku.

153 Pokud jde o žalobní bod vycházející z nedostatku odůvodnění, Rada v bodě 44 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, v čem toto procento postačovalo k zaručení reprezentativnosti vzorku. Rada tudíž právně dostačujícím způsobem odůvodnila své posouzení reprezentativního charakteru vzorku.

154 Pokud jde o žalobní body vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, zaprvé je nutno konstatovat, že v okamžiku vytvoření vzorku, nebylo možné předvídat počet subjektů, které odmítnou dále spolupracovat, tím spíše, že tyto subjekty prohlásily opak v dokumentech až do té doby předložených Komisi. To platí stejně pro společnosti, kterým byl přiznán status STH nebo IZ, neboť přezkoumání žádostí o STH/IZ je prováděno po vytvoření vzorku.

155 Zadruhé předpoklad, že by bylo možné zařadit do vzorku jiné společnosti poté, co bylo prohlášeno, že určitý počet účastníků neměl v úmyslu spolupracovat, by však nic neměnil na tom, že subjekty, které zůstaly ve vzorku tvořily 12,5 % čínských vývozů do Společenství, což postačuje pro reprezentativnost vzorku.

156 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že Komise neměla povinnost do něj zařadit další společnosti a nedopustila se tedy zjevně nesprávného posouzení tím, že to neučinila. Pátý žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

K šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jakož i článku 253 ES

Argumenty účastnic řízení

157 Žalobkyně vytýkají orgánům Společenství, že vycházely z „nereprezentativních a málo důvěryhodných" údajů pro ocenění újmy způsobené průmyslu Společenství. Konkrétněji žalobkyně upozorňují na to, že vzorek výrobců ve Společenství zahrnoval pouze deset společností, reprezentoval pouze 0,1 % výrobců a 4,2 % produkce ve Společenství. Krom toho výrobci zařazení do vzorku údajně nepředložili informace umožňující vyhodnotit reprezentativnost vzorku a nebyli vyzváni to učinit. Tento ve své podstatě svévolný přístup je údajně porušením článku 17 základního nařízení. Sběr makroekonomických údajů týkajících se újmy před zahájením řízení znamená, že tyto údaje nebyly správně ověřeny, že jejich nedůvěrná verze nebyla dána k dispozici zúčastněným stranám a že Komise zacházela s výrobci ze Společenství diskriminačním způsobem vůči čínským výrobcům, kteří neměli možnost podat své žádosti o STH/IZ před zahájením řízení, aby Komise měla co nejvíce času na jejich přezkoumaní.

158 Vzhledem k nezpřístupnění jmen společností, které tvoří vzorek výrobců ve Společenství, žalobkyně nezískaly žádnou informaci o jejich činnostech a nemohly provést nezávislé ověření reprezentativnosti vzorku. Z toho vyplývá, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno a to způsobem, který v tomto ohledu odporuje judikatuře.

159 Pokud jde o důvěryhodnost údajů, které orgány použily, žalobkyně zdůrazňují, že během správního řízení poskytly Komisi informace pocházející z veřejných zdrojů a ukazující, že někteří největší italští výrobci, kteří jsou pravděpodobně zařazeni do vzorku výrobců ve Společenství nebo žadatelů (což Rada nepopřela), předložili tomuto orgánu nepravdivé nebo zkreslené informace. Nesprávné údaje se údajně týkají zaměstnání, investic, zisku, prodeje a umístění provozoven, jelikož některé společnosti přemístily své výrobní jednotky do třetích zemí. Tyto informace údajně odůvodňují pozornější kontrolu ze strany Komise. Vzhledem k tomu, že podle žalobkyň dvě italské společnosti, které předložily nepravdivé nebo zkreslené informace, představují asi 10,4 % prodejů a 7,5 % produkce ve Společenství, vliv výše uvedených okolností na vyhodnocení újmy je značný a může podstatně ovlivnit výsledky šetření, ať už tyto společnosti byly zařazeny ve vzorku či nikoliv. Podle bodu 175 odůvodnění prozatímního nařízení totiž makroekonomické prvky byly zhodnoceny na úrovni celého výrobního odvětví Společenství, zatímco mikroekonomické prvky byly zhodnoceny na úrovni výrobců ze vzorku. Předpoklad, že by žádná z těchto společností nebyla zařazena do vzorku výrobců ve Společenství, by však nic neměnil na tom, že Komise údajně použila údaje jimi poskytnuté za účelem vyvození makroekonomických důsledků týkajících se újmy pro výrobní odvětví Společenství.

160 Orgány však nezohlednily tyto informace v rámci výpočtu újmy způsobené průmyslu Společenství, což je údajně zjevně nesprávným posouzením, které představuje porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení (viz výše bod 3). V každém případě nedostatek vysvětlení, jímž je v tomto ohledu stiženo napadené nařízení, je údajně porušením povinnosti odůvodnění ve vztahu k určujícímu bodu šetření.

161 Rada podporovaná Komisí a CEC vyvrací argumenty žalobkyň.

Závěry Tribunálu

162 Projednávaný žalobní důvod zahrnuje dvě části. V rámci první části žalobkyně vytýkají orgánům, že nepřezkoumaly, zda subjetky zařazené do vzorku výrobců ve Společenství představují průmysl Společenství. V tomto kontextu také tvrdí, že byly zbaveny jakékoliv informace, která by jim umožnila ověřit reprezentativnost těchto subjektů. V rámci druhé části žalobkyně hájí názor, že orgány vycházely z nedůvěryhodných údajů za účelem posouzení makroekonomických a mikroekonomických faktorů týkajících se újmy utrpěné průmyslem Společenství.

163 Pokud jde o první část, je třeba připomenout, že podle bodu 65 odůvodnění prozatímního nařízení vybrala Komise vzorek deseti výrobců ve Společenství podle objemu jejich výroby a jejich rozmístění (viz výše bod 24). Podle téhož bodu odůvodnění tato kritéria mají za cíl nejen vyjadřovat velikost a význam různých výrobních společností, ale také zeměpisné rozptýlení tohoto výrobního odvětví Společenství. Výrobci ve vzorku tak pocházeli podle bodu 8 odůvodnění prozatímního nařízení z pěti různých členských států.

164 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že formulář podnětu a dotazníky k výběru vzorku zaslané 814 výrobcům, jejichž jménem byl podnět podán (viz výše bod 108), obsahovaly informace o výrobě a domácím prodeji výrobního odvětví Společenství, jakož i o prodeji každého výrobce, který podal podnět v roce 2003 a 2004. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že Komise mohla posoudit velikost a výrobní kapacitu každé společnosti, která podala podnět a samozřejmě její umístění. Komise tedy měla nezbytné informace za účelem vytvoření vzorku výrobců ve Společenství na základě těchto kritérií, které podle ní byly nejvíce relevantní. Vzhledem k tomu, že žalobkyně

nezpochybnily relevanci těchto kritérií, je třeba učinit závěr, že jejich argumentace, pokud jde o vytvoření vzorku, musí být v tomto ohledu zamítnuta.

165 Co se týče argumentu založeného na porušení práva na obhajobu, žalobkyně nezpochybnily tvrzení Rady, podle kterého měly přístup k údajům o produkci každé společnosti ze vzorku, jakož i k nedůvěrné verzi odpovědí, které tyto společnosti poskytly v dotazníku týkajícím se újmy. Jméno každé společnosti zařazené do vzorku je informace, která není relevantní pro účely posouzení jejich reprezentativnosti. Toto posouzení je nicméně platné pouze, pokud údaje poskytnuté dotyčnými společnostmi odpovídají realitě. Za těchto podmínek měly žalobkyně žádat o přístup k informacím, které Komisi umožnily učinit závěr, že informace poskytnuté subjekty ve Společenství zařazenými do vzorku byly správné. Tento přístup mohl být přiznán, aniž by jméno společností bylo prozrazeno. Zdá se však, že žalobkyně nepožádaly o přístup k těmto informacím, takže jejich argumentace, pokud jde o jejich právo na obhajobu, tudíž nemůže být přijata.

166 Co se týče druhé části projednávaného žalobního důvodu, je třeba rovnou zamítnout námitku nepřípustnosti, kterou Rada vznesla z důvodu, že žalobkyně pouze odkazovaly na své přílohy. Žalobkyně se totiž nespokojily s pouhým odkazem na přílohy A 33 a A 34 k žalobě, ale přistoupily k shrnujícímu popisu jejich základních bodů tím, že formulovaly konkrétní žalobní body směřující proti posouzení orgánů. Jednací řád však nezakazuje předložit podrobnější dokumenty, které byly Komisi předloženy během správního řízení, na podporu těchto žalobních bodů.

167 Pokud jde o podstatu argumentů žalobkyně, je třeba nejdříve uvést, že informace, které poskytly Komisi ve svých memorandech ze dne 17. července a 2. srpna 2006 se v zásadě týkají informací shromážděných z tisku o chybách, které údajně spáchali výrobci obuvi ve Společenství, jako jsou podvody spáchané na vnitrostátní úrovni za účelem využití finanční podpory nebo porušení zákoníku práce.

168 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že skutečnost, že společnost spáchala podvody na vnitrostátní úrovni, nutně neznamená, že nespolupracuje v antidumpingovém šetření Komise a že v tomto rámci poskytuje nesprávné informace. Je třeba konstatovat, že i kdyby se společnosti zmíněné žalobkyněmi dopustily podvodů na vnitrostátní úrovni, neumožnilo by to samo o sobě učinit závěr, že údaje, které poskytly v rámci antidumpingového šetření, nejsou důvěryhodné, pokud tyto údaje nemají žádnou spojitost s těmito podvody. Pokud jde o informace poskytnuté žalobkyněmi během správního řízení týkající se ponižujícího zacházení s dělníky a zaměstnávání dětí, je třeba rovnou uvést, že se zdá být vyloučeno, aby tyto skutečnosti mohly mít vliv na údaje, které dotyčné společnosti případně poskytly v rámci předmětného šetření.

169 Žalobkyně rovněž tvrdí, že italský výrobce La Nuova Adelchi poskytl nepřesné údaje týkající se jeho obratu a prodejů. V tomto ohledu se v memorandech ze dne 17. července a ze dne 2. srpna 2006 dovolávají skutečnosti, že jediný správce společnosti La Nuova Adelchi byl odsouzen italskými orgány za to, že vedl nesprávné účetnictví. Na podporu tohoto tvrzení vycházely v memorandech ze dne 17. července a ze dne 2. srpna 2006 z rozsudku Soudního dvora ze dne 3. května 2005, Berlusconi a další (C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Sb. rozh. s. I-3565). Z bodu 29 uvedeného rozsudku však vyplývá, že dotčené skutkové okolnosti se týkají let 1992 a 1993, tedy období, které o několik let předcházelo období šetření. Případné nesrovnalosti týkající se účetnictví z roku 1992 a 1993 nemohou zpochybnit věrohodnost údajů poskytnutých v rámci tohoto šetření.

170 Pokud jde o další skutečnosti, které žalobkyně vytýkají některým výrobcům obuvi ve Společenství, je třeba uvést následující. Podle bodů 175 až 185 odůvodnění prozatímního nařízení Komise přezkoumala existenci újmy způsobené průmyslu Společenství na makroekonomické úrovni na základě údajů týkajících se výroby, objemů prodeje, podílů na trhu, zaměstnanosti, růstu, velikosti dumpingových rozpětí a zotavení se z předchozích případů dumpingu. Tyto údaje se údajně týkaly celého výrobního odvětví Společenství (viz výše bod 24). Na základě tohoto přezkoumání Komise učinila závěr, že se snížila výroba, podíly na trhu, zaměstnanost a tedy růst pro období od

roku 2001 do konce období šetření. Pokud jde o mikroekonomické prvky týkající se výrobců ve vzorku, Komise v bodech 186 až 196 odůvodnění prozatímního nařízení uzavřela, že objemy výroby a prodejů, prodejní ceny, peněžní toky, ziskovost, návratnost investic, schopnost získávat kapitál za účelem investic a zaměstnanost zaznamenaly podstatný pokles od roku 2001 do konce období šetření.

171 Co se týče konečných úvah, pokud jde o makroekonomické ukazatele újmy, Rada potvrdila v bodech 186 až 198 odůvodnění napadeného nařízení závěry Komise týkající se poklesu výroby, objemů prodeje, podílů na trhu, zaměstnanosti, produktivity, růstu a zotavení se z případů dumpingu. Co se týče mikroekonomických ukazatelů, Rada rovněž potvrdila v bodech 199 až 206 odůvodnění napadeného nařízení posouzení Komise, pokud jde o pokles prodejních cen, peněžní toky, ziskovost a návratnost investic, jakož i schopnost získávat kapitál za účelem investic.

172 Právě na základě těchto úvah Rada uvedla v bodě 214 odůvodnění napadeného nařízení, že k újmě docházelo na makroekonomické úrovni hlavně ve formě poklesu objemu prodeje a ztrátou podílu na trhu, což jsou okolnosti, které měly vliv na výši výroby a na zaměstnanost. Pokud jde o mikroekonomickou úroveň, Rada konstatovala v bodě 200 odůvodnění napadeného nařízení, že společnosti ze vzorku dosahovaly minimálních zisků během období šetření a nemohly dále snižovat ceny, protože by se jinak dostaly do ztráty.

173 Za těchto podmínek tvrzení žalobkyň týkající se nesprávných údajů údajně poskytnutých dvěma italskými společnostmi mohou být považována za relevantní pouze, pokud jsou uvedené údaje schopné zpochybnit faktory zohledněné Radou za účelem zjištění újmy.

174 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé poukazují na fiktivní propouštění, které prováděly italské společnosti za tím účelem, že propuštěný personál znovu zaměstnají a získají tak státní podporu pro zaměstnávání nezaměstnaných. Žalobkyně odhadují, že předmětný počet fiktivního propouštění činí 3 100. Kdyby souhrn těchto propouštění neumožnil prokázat obtížnou situaci dotčených společností, ale záměr získat státní podporu podvodným způsobem, bylo by nutno konstatovat, že Rada poukázala v bodě 192 odůvodnění napadeného nařízení na ztrátu více než 27 000 pracovních míst od roku 2001. I kdyby se připustilo, že 3 100 případů tohoto propuštění bylo fiktivních, závěr Rady, pokud jde o značný pokles úrovně zaměstnanosti z pohledu makroekonomického, zůstává platný. Je rovněž třeba uvést, že z pohledu mikroekonomického Rada nezaložila svůj závěr týkající se újmy na údajích týkajících se zaměstnání.

175 Zadruhé se žalobkyně opírají o přemístění výroby Společenství do třetích zemí doprovázené podvodnými opatřeními, která mají za cíl udávat italský původ výrobků. I kdyby však orgány byly oběťmi této praxe v tom smyslu, že by započetly do čísel týkajících se výrobního odvětví Společenství množství vyrobená v zahraničí, ve skutečnosti by to znamenalo, že pokles výroby Společenství je ještě výraznější než ten, který byl uveden v prozatímním nařízení a v napadeném nařízení. Okolnosti uvedené žalobkyněmi i za předpokladu, že budou prokázány, nemohou tedy zpochybnit posouzení Rady, pokud jde o újmu vyplývající z úrovně výroby Společenství.

176 Zatřetí se žalobkyně dovolávají podvodů údajně spáchaných jednou ze dvou italských společností, spočívajících v přijetí státní podpory za účelem nákupu nových strojů, které měly být instalovány zejména v Albánii. I za předpokladu, že by toto tvrzení bylo prokázáno, by tato okolnost nemohla mít negativní vliv na skutečnou úroveň investic uvnitř trhu Společenství, což tedy potvrzuje závěry Rady v tomto ohledu.

177 Tvrzení žalobkyň tedy nemohou zpochybnit posouzení Rady na makroekonomické úrovni.

178 Z pohledu mikroekonomického je třeba v každém případě uvést, že i přesto, že se dvě dotčené italské společnosti účastnily vzorku a že do svých prodejů na trhu Společenství zahrnuly prodeje obuvi, kterou vyrobily v třetích zemích, což by mohlo ovlivnit výpočet průměrné ceny za pár ve výši 18,2 eur uvedené v bodě 199 odůvodnění napadeného nařízení, nic to z důvodů uvedených v bodě 200 odůvodnění napadeného nařízení nemění na tom, že kritérium průměrné prodejní ceny není samo o sobě určujícím faktorem.

179 Jak je totiž uvedeno v bodě 200 odůvodnění napadeného nařízení, obuv se vyrábí na objednávku a nové zakázky jsou obvykle zajištěny jen v tom případě, kdy odpovídající úroveň cen alespoň pokrývá náklady. I kdyby tudíž průměrná prodejní cena ve výrobním odvětví Společenství nebyla stanovena úplně přesně a ve skutečnosti je vyšší, nestačilo by to pro zpochybnění závěrů o peněžních tocích, ziskovosti, návratnosti investic, schopnosti získávat kapitál a investicích, které ukazují na celkové značné zhoršení situace průmyslu Společenství.

180 Pokud jde o žalobní bod vycházející z nedostatku odůvodnění, je třeba uvést, že není vyžadováno, aby odůvodnění nařízení blíže uvádělo různé skutkové a právní okolnosti, někdy velmi početné a komplexní, které jsou jejich předmětem, jelikož tato nařízení spadají do systematického rámce souboru opatření, jehož jsou součástí. V tomto ohledu postačí, aby odůvodnění orgánů obsažené v nařízeních bylo jasné a jednoznačné (rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 1998, Industrie des poudres sphériques v. Rada, T-2/95, Recueil, s. II-3939, body 357 a 358).

181 Krom toho je třeba zdůraznit, že orgány nemusí zaujmout stanovisko ke všem argumentům, které před nimi zúčastněné strany uplatňují, ale stačí uvést skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 11. ledna 2007, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, C-404/04 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 30).

182 Z výše uvedeného však plyne, že Rada jasně uvedla v rámci napadeného nařízení důvody, ze kterých se domnívá, že průmysl Společenství utrpěl v důsledku dovozů z Číny značnou újmu z pohledu jak mikroekonomického, tak makroekonomického. Z toho vyplývá, že napadené nařízení je v tomto ohledu dostatečně právně odůvodněno.

183 Z toho vyplývá, že šestý žalobní důvod musí být zamítnut.

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

184 Podle žalobkyň je třeba přezkoumat, zda existuje přímá příčinná souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou, která byla způsobena průmyslu Společenství v roce 2004. Tak tomu ovšem není, vzhledem k existenci dalších škodlivých faktorů jako jsou v podstatě špatné výsledky vývozu průmyslu Společenství, zvýšení dovozů ze třetích zemí jiných než Čína nebo Vietnam a zrušení množstevních omezení ode dne 1. ledna 2005 (viz výše bod 11).

185 Špatná hospodářská situace průmyslu Společenství v projednávané věci je údajně způsobena zhoršením výsledků vývozu, okolnost, která údajně potvrzuje nedostatek konkurenceschopnosti výroby Společenství. Jedná se údajně o důvod, pro který nemohou výrobci Společenství výrazným způsobem zvýšit své ceny nebo zvýšit ziskovost odvětví nad úroveň z roku 2004, což je relevantní rok pro stanovení antidumpingového cla, které umožňuje odstranit újmu. To údajně rovněž vysvětluje pokles prodejů výrobců ve Společenství na trhu Společenství, jakož i přemístění výroby do

třetích zemí. Krom toho, jak vyplývá z předchozích antidumpingových šetření, úroveň ziskovosti dosažená průmyslem Společenství v roce 2004 a během období šetření údajně není zřetelně nižší než ta za posledních patnáct let.

186 Z toho údajně vyplývá, že újma způsobená průmyslu Společenství vyplývá zejména z cen dotčených výrobků Společenství, které nejsou konkurenceschopné. Přestože by se úvaha, podle které výsledky vývozu průmyslu Společenství nezpůsobily značnou újmu, mohla ukázat jako do určité míry správná, nezohledňuje údajně skutečnost, že způsobená značná újma nevyplývá z dotčených dumpingových dovozů.

187 Analýza obsažená v napadeném nařízení, která se snaží zpochybnit tento závěr je údajně založena na zjevně nesprávných posouzeních uvedených v jeho bodě 229 odůvodnění. Zaprvé totiž posouzení, podle kterého žádná z třetích zemí vyjmenovaných v bodě 227 odůvodnění napadeného nařízení nezvýšila podstatným způsobem svůj podíl na trhu během posuzovaného období, je v rozporu se skutečností, že dvě země, které drží nezanedbatelné podíly na trhu, je zdvojnásobily a dvě další je zvýšily o 50 % a o 30 %. Zadruhé je souhrnný podíl na trhu všech zemí uvedených v bodě 227 odůvodnění napadeného nařízení údajně srovnatelný se zeměmi dotčenými antidumpingovými opatřeními a neodpovídá-li tento podíl přesně podílu Číny, je větší než podíl Vietnamu. Zatřetí tři třetí země údajně snížily své ceny o nejméně 22 % a čtvrtá je snížila o téměř 20 %. Začtvrté pokles cen výrobků pocházejících z Číny lze vysvětlit zrušením množstevních omezení vztahujících se na dovozy obuvi z této země, což je okolnost, která údajně způsobila zvýšení množství obuvi dovážené za nízkou cenu a tedy vývoj v rozmístění výrobků.

188 Okolnosti vypočtené v bodě 227 a násl. odůvodnění napadeného nařízení spíše vedou podle názoru žalobkyň k závěru, že dovozy ze třetích zemí (jiných než Čína a Vietnam) podstatně přispěly k újmě způsobené průmyslu Společenství. Krom toho orgány Společenství údajně uměle snížily vliv, který mohlo mít odstranění množstevního omezení na průmysl Společenství, zejména co se týká poklesu jednotné průměrné ceny, zvýšení dovozů a změn v rozmístění výrobků. Žalobkyně v tomto ohledu

zdůrazňují, že období šetření zahrnovalo pouze období tří měsíců bez omezení (od 1. ledna do 31. března 2005). Jedná se však údajně o příliš krátké období, aby se z toho dalo usuzovat na tak významnou změnu, která potřebuje delší období pro stabilizaci trhu. Orgány tedy nesprávně učinily závěr, že zrušení množstevních omezení nemělo značný narušující dopad nebo že pouze zvětšilo účinky dumpingových dovozů.

189 Rada podporovaná Komisí zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyň.

Závěry Tribunálu

190 Je třeba uvést, že při zjišťování újmy mají Rada a Komise povinnost přezkoumat, zda je jimi předpokládaná újma skutečně důsledkem dumpingových dovozů, a ponechat stranou jakoukoli újmu vyplývající z jiných činitelů, zejména pak z vlastního jednání výrobců Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. června 1992, Extramet Industrie v. Rada, C-358/89, Recueil, s. I-3813, bod 16).

191 V projednávané věci Rada prokázala existenci příčinné souvislosti tím, že přezkoumala jednak účinky dumpingových dovozů a jednak účinky dalších faktorů, jako jsou výsledky vývozu průmyslu Společenství, dovozy z ostatních třetích zemí, fluktuace směnných kurzů, zrušení režimu omezení, chybějící modernizace u výrobců, kteří podali podnět a přemístění výroby průmyslu Společenství.

192 Co se týče argumentu žalobkyň vycházejícího ze špatných vývozních výsledků průmyslu Společenství, je třeba uvést, stejně jako Rada v bodě 224 odůvodnění napadeného nařízení, že tato okolnost neovlivňuje ukazatele jako je objem prodeje, podíl na trhu a snížení cen, které byly základem pro stanovení újmy. Tyto ukazatelé totiž byly prokázány na úrovni prodejů do Společenství. Krom toho podle bodů 187 a 189 odůvodnění napadeného nařízení pokles tržních podílů průmyslu Společenství na domácím trhu zavdal příčinu k obdobnému poklesu výroby. Z toho plyne, že Rada správně konstatovala v bodě 224 odůvodnění napadeného nařízení, že podstatná část výroby měla být prodána na trhu Společenství, a tedy výsledky vývozu nemohly způsobit značnou újmu průmyslu Společenství.

193 Co se týče argumentů týkajících se dovozů z jiných třetích zemí, je třeba konstatovat, že souhrn zemí, na které se odkazuje v bodě 227 odůvodnění napadeného nařízení si rozdělilo podíl na trhu ve výši 33,8 % během období šetření proti 24,4 % v roce 2001. V tomto rámci je třeba rovněž konstatovat, že dvě země, Macao a Brazílie, zdvojnásobily své podíly na trhu během posuzovaného období (od ledna 2001 do dubna 2005) a zvýšily je z 1,2 % na 2,4 %, respektive 2,5 %, zatímco Indie zvýšila svůj podíl na trhu z 3,6 % v roce 2001 na 5,7 % během období šetření.

194 Navíc podle druhé tabulky v bodě 227 odůvodnění napadeného nařízení zaznamenaly ceny výrobků dovážených z těchto zemí, s výjimkou Rumunska, pokles od 10 % (Indie) do 25 % (Brazílie), pohybující se mezi 8,7 eur (Indonésie s podílem na trhu 2 %) a 14,9 eur (Rumunsko s podílem na trhu 6,9 %).

195 Krom toho je třeba připomenout, že podle bodů 162, 168 a 170 odůvodnění napadeného nařízení, podíl na trhu dovozů z Číny a Vietnamu se zvýšil z 9,3 % v roce 2001 na 23,2 % během období šetření. Navíc podle bodů 170 a 199 odůvodnění napadeného nařízení, obuv pocházející z Číny a Vietnamu byla dovážena během období šetření za

průměrnou cenu 8,5 eur za pár oproti průměrné ceně 18,2 eur za pár obuvi vyrobený ve Společenství a vážené průměrné ceně 12,21 eur za pár u dovozů ze třetích zemí. Výpočet této posledně uvedené ceny je založen na průměrných cenách uvedených v druhé tabulce bodu 227 odůvodnění napadeného nařízení, vážených podle podílů na trhu, na které odkazuje první tabulka stejného bodu odůvodnění.

196 Z těchto údajů vyplývá, že i když třetí země společně drží významnou část trhu Společenství, celkový tržní podíl Číny a Vietnamu odpovídá přibližně 72 % podílu na trhu třetích zemí uvedených v bodě 227 odůvodnění napadeného nařízení. V tomto kontextu je třeba dodat, že průměrná dovozní cena obuvi pocházející z dotčených zemí je o 30,4 % nižší než průměrná cena, za kterou je dovážena obuv pocházející z dalších třetích zemí. Za těchto okolností účinky dovozů z dalších třetích zemí nemohou zpochybnit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou způsobenou průmyslu Společenství.

197 Tento závěr není vyvrácen skutečností, že některé třetí země výrazně zvýšily své podíly na trhu během posuzovaného období, jelikož údaje uvedené výše v bodech 193 až 196 tento vývoj náležitě zohledňují.

198 Pokud jde o vliv, který by mohlo mít odstranění množstevního omezení (viz výše bod 188), je třeba uvést, že uložení antidumpingových cel není sankcí za předchozí jednání, ale obranným a ochranným opatřením proti nekalé hospodářské soutěži vyplývající z dumpingových praktik. Je tedy nezbytné vést šetření na základě tak aktuálních informací, jak je jen možné, aby mohla být stanovena antidumpingová cla vhodná k ochraně výrobního odvětví Společenství proti dumpingovým praktikám (výše uvedený rozsudek Industrie des poudres sphériques v. Rada, body 91 a 92 a rozsudek Tribunálu ze den 14. listopadu 2006, Nanjing Metalink v. Rada, T-138/02, Sb. rozh. s. II-4347, bod 60).

199 Proto, pokud orgány konstatují, že se dovozy výrobku, podléhajícího doposud množstevním omezením, po ukončení uvedených omezení zvyšují, mohou tento růst zohlednit za účelem svého posouzení újmy způsobené průmyslu Společenství.

200 Konečně, jak vyplývá z bodů 162, 168 až 170, 187 až 206 a 216 až 240 odůvodnění napadeného nařízení, orgány zohlednily některé faktory, pokud jde o újmu a příčinnou souvislost, týkající se nejen posledního čtvrtletí období šetření, nýbrž i posuzovaného období.

201 Z toho vyplývá, že sedmý žalobní důvod musí být zamítnut.

K osmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

202 Žalobkyně tvrdí, že posouzení Rady týkající se úrovně, které měla konečná antidumpingová opatření dosáhnout, aby odstranila újmu (viz výše bod 42) je zjevně nesprávné. Toto posouzení je údajně založeno na údajích týkajících se části dotčeného výrobku, která není předmětem „podstatně poškozujícího dumpingu“ (místo použití nejlepších údajů o letech 2001 až 2003, během kterých neexistoval dumping) a spočívalo ve vytvoření podkategorií obdobného výrobku podle „argumentace v kruhu“. Určení obuvi, která není předmětem „podstatně poškozujícího dumpingu“, by znamenalo prokázat od jakého okamžiku existuje „podstatně poškozující dumping“, což by rovněž nutně znamenalo srovnání ziskového rozpětí výrobců ve Společenství se ziskovým rozpětím, kterého by bylo dosaženo při neexistenci dumpingových dovozů.

Tento přístup je údajně zvlášť nevhodný, jelikož antidumpingová opatření se použijí na souhrn dovozů.

203 Krom toho Rada údajně vysvětlila v žalobní odpovědi, že se ziskové rozpětí ve výši 6 % týkalo výrobků, které nejsou předmětem dotčeného šetření, což z podstaty věci znamená, že toto procento nemůže představovat informaci platnou pro výpočet ziskového rozpětí, kterého by výrobci Společenství dosáhli, kdyby neexistovaly dumpingové dovozy. Průmysl Společenství ve skutečnosti nerealizoval ziskové rozpětí vyšší než 2 % během období šetření nebo v nedávné minulosti.

204 Z toho údajně plyne, že stanovení 6 % ziskového rozpětí, které průmysl Společenství mohl očekávat při neexistenci poškozujícího dumpingu vyplývalo ze zjevně nesprávného posouzení, které představuje porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

205 Rada vyvrací argumenty žalobkyň tím, že uvádí, že pojem „obuv, která není předmětem podstatně poškozujícího dumpingu“ neodpovídá podkategorii dotčeného výrobku, ale obuvi, která nespadá do definice dotčeného výrobku. Orgány tudíž neprovedly „argumentaci v kruhu“ a neupřednostnily nedůvěryhodné údaje v neprospěch lepších údajů týkajících se dotčeného výrobku.

206 Komise podpůrně tvrdí, že i za předpokladu, že by projednávaný žalobní důvod byl přijat, mohlo by to mít za následek pouze zrušení napadeného nařízení v rozsahu, v němž Rada v tomto nařízení použila rozpětí újmy vyšší o 4 % vzhledem k rozpětí, které měla prokázat.

Závěry Tribunálu

207 Je třeba nejprve uvést, že v replice žalobkyně přijaly vysvětlení nabídnuté Radou, podle kterého pojem „obuv, která není předmětem podstatně poškozujícího dumpingu“ neodpovídá podkategorii dotčeného výrobku, ale obuvi nepatřící pod definici dotčeného výrobku.

208 Dále je třeba zamítnout argumentaci žalobkyň, podle které ziskové rozpětí, které průmysl Společenství realizoval prodejem obuvi nezahrnuté do šetření (a která není předmětem poškozujícího dumpingu), nemůže být považováno za platný ukazatel ziskového rozpětí, kterého by výrobci Společenství dosáhli prodejem dotčeného výrobku při neexistenci dumpingových dovozů. Nic totiž nezavazuje orgány vycházet pouze z údajů týkajících se dotčeného výrobku za účelem posouzení ziskového rozpětí, které by průmysl Společenství uskutečnil, kdyby neexistoval poškozující dumping. Naopak mohou vycházet ze sousedních výrobků široce se podobajících dotčenému výrobku. Přestože tyto výrobky nejsou částí definice dotčeného výrobku, ziskové rozpětí, které průmysl Společenství realizoval prodejem těchto výrobků, může být považováno za platný ukazatel ziskového rozpětí, které by výrobci Společenství uskutečnili prodejem dotčeného výrobku při neexistenci dumpingových dovozů. V projednávané věci se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že vycházela ze ziskového rozpětí, které průmysl Společenství realizoval prodejem jiné obuvi než je ta, která je zahrnuta do šetření, neboť tato jiná obuv je dostatečně blízká dotčenému výrobku.

209 Konečně je třeba připomenout, že čl. 3 odst. 3 základního nařízení výslovně stanoví možnost zohlednit případný pokles cen stanovených výrobním odvětvím Společenství, aby se v tomto případě prokázala úroveň referenčního cenového podbízení.

210 Z toho vyplývá, že osmý žalobní důvod je také třeba zamítnout a tedy zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

211 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

212 Podle čl. 87 odst. 4 jednacího řádu Komise a CEC ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) **Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co., Ltd ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**

3) **Evropská komise a Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC) ponesou vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. března 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec ..... II - 680

Skutečnosti předcházející sporu a napadené nařízení ..... II - 688

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 696

Právní otázky ..... II - 699

Ke dvěma prvním žalobním důvodům vycházejícím z porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) a čl. 9 odst. 5 a článku 18 základního nařízení, z porušení zásady rovného zacházení a zásady ochrany legitimního očekávání, jakož i z porušení práva na obhajobu ..... II - 700

Argumenty účastnic řízení ..... II - 700

Závěry Tribunálu ..... II - 704

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení vzhledem k tomu, že Komisí nebyl předložen důkaz o podpoře podnětu výrobním odvětvím Společenství ..... II - 711

Argumenty účastnic řízení ..... II - 711

Závěry Tribunálu ..... II - 712

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení čl. 1 odst. 4 a článků 2 a 3 základního nařízení ..... II - 718

Argumenty účastnic řízení ..... II - 718

Závěry Tribunálu ..... II - 719

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení článku 17 základního nařízení a článku 253 ES ..... II - 723

Argumenty účastnic řízení ..... II - 723

Závěry Tribunálu ..... II - 725

K šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jakož i článku 253 ES ..... II - 727

Argumenty účastnic řízení ..... II - 727

Závěry Tribunálu ..... II - 729

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení ..... II - 735

Argumenty účastnic řízení ..... II - 735

Závěry Tribunálu ..... II - 737

K osmému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení ..... II - 740

Argumenty účastnic řízení ..... II - 740

Závěry Tribunálu ..... II - 742

K nákladům řízení ..... II - 743